

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อความนึก
คุณค่าแห่งตนและพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคจิตจากแอมเฟตามีนที่เข้ารับการรักษาแบบ
ผู้ป่วยใน โรงพยาบาลศรีธัญญา ที่เข้ารับการรักษาในระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.
2548 จำนวน 20 คน ผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนึกคุณค่าแห่งตนของกลุ่มตัว
อย่างก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง
ก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

\bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ย

S.D. หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การเสพยาเสพติดครั้งแรก

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
15-24 ปี	8	40.0
25-35 ปี	10	50.0
35 ปี ขึ้นไป	2	10.0
อายุเฉลี่ย 27.75ปี อายุต่ำสุด 17ปี อายุสูงสุด 38 ปี		
การศึกษา		
ประถมศึกษา ป.1- ป.6	6	30.0
มัธยมศึกษาตอนต้น ม.1- ม.3	5	25.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4-ม.6/ปวช.	3	15.0
อนุปริญญา/ปวส.	4	20.0
ปริญญาตรี	2	10.0
สถานภาพสมรส		
โสด	15	75.0
คู่	4	20.0
หม้าย /หย่าร้าง	1	5.0
อาชีพ		
ว่างงาน	8	40.0
กำลังศึกษา	3	15.0
ค้าขาย	8	40.0
เกษตรกรรม	1	5.0
การเสพยาเสพติดครั้งแรก อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	5	25.0
อายุ 15-20 ปี	9	45.0
อายุ 20-25 ปี	6	30.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 20 คน มีอายุเฉลี่ย 27.75 ปี มีอายุต่ำสุด 17อายุสูงสุด 38ปี ระดับการศึกษาที่พบมากที่สุดคือ ประถมศึกษา ป1 – ป6 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 โดยมีสถานภาพสมรส โสดมากที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ทางด้านอาชีพพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอาชีพค้าขายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และว่างงานจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้มีผู้ที่มีการใช้สารแอมเฟตามีน ครั้งแรกอายุระหว่าง 15-20 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระยะเวลาในการใช้สารแอมเฟตามีน การเข้ารับการรักษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการใช้สารแอมเฟตามีน		
ต่ำกว่า 1 ปี	4	20.0
มากกว่า 1 ปี – 2 ปี	2	10.0
มากกว่า 2 ปี – 3 ปี	7	35.0
มากกว่า 3 ปี – 5 ปี	3	15.0
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	4	20.0
การเข้ารับการรักษา		
ครั้งแรก	7	35.0
ครั้งรอง	13	65

จากตารางที่ 3 พบว่า ระยะเวลาในการใช้สารแอมเฟตามีนระยะเวลามากกว่า 2 – 3 ปีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และ เข้ารับการรักษาครั้งรอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสำนึกในคุณค่าแห่งตนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสำนึกในคุณค่าแห่งตนของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

คนที่	ก่อนได้รับโปรแกรม		หลังได้รับโปรแกรม	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
1	70	ค่อนข้างน้อย	115	มาก
2	71	ค่อนข้างน้อย	112	มาก
3	95	ค่อนข้างมาก	112	มาก
4	97	ค่อนข้างมาก	117	มาก
5	90	ค่อนข้างมาก	110	มาก
6	96	ค่อนข้างมาก	109	มาก
7	82	ค่อนข้างน้อย	94	ค่อนข้างมาก
8	86	ค่อนข้างน้อย	116	มาก
9	92	ค่อนข้างมาก	126	มาก
10	85	ค่อนข้างน้อย	112	มาก
11	81	ค่อนข้างน้อย	107	ค่อนข้างมาก
12	89	ค่อนข้างมาก	114	มาก
13	92	ค่อนข้างมาก	117	มาก
14	83	ค่อนข้างมาก	129	มาก
15	81	ค่อนข้างมาก	97	ค่อนข้างมาก
16	85	ค่อนข้างน้อย	106	ค่อนข้างมาก
17	90	ค่อนข้างมาก	126	มาก
18	94	ค่อนข้างมาก	115	มาก
19	84	ค่อนข้างน้อย	125	มาก
20	75	ค่อนข้างน้อย	114	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างก่อนได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจมีระดับคะแนนตามสำนึกในคุณค่าแห่งตน ค่าต่ำสุด 74 คะแนน ซึ่งเป็นระดับความมีสำนึกในคุณค่าแห่งตนแล้ว และมีค่าคะแนนสูงสุด 94 คะแนน ซึ่งเป็นระดับความมีคุณค่าแห่งตนค่อนข้างมากและหลังได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนความสำนึกในคุณค่าแห่งตน ค่าต่ำสุด 94 คะแนน ซึ่งเป็นระดับคะแนนความสำนึกในคุณค่าแห่งตนค่อนข้างมาก และมีระดับคะแนนสูงสุด 129 คะแนนซึ่งมีระดับความสำนึกในคุณค่าแห่งตนในระดับมาก

ซึ่งอธิบายได้ว่าสรุปตัวอย่างมีระดับคะแนนความสำนึกในคุณค่าแห่งตนเพิ่มขึ้นหลังได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสำนึกในคุณค่าแห่งตนของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

คะแนนเฉลี่ย	ก่อนการได้รับ		ภายหลังการได้รับ		t
	โปรแกรม		โปรแกรม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความสำนึกในคุณค่าแห่งตน	85.70	7.65	113.65	8.91	11.803*

*P < .05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของระดับความสำนึกในคุณค่าแห่งตนของกลุ่มทดลองภาย หลังการได้รับ โปรแกรมสูงกว่าก่อนการได้รับ โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

พฤติกรรมการดูแลตนเอง	ก่อนได้รับโปรแกรม			หลังได้รับโปรแกรม °			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
การพัฒนาการรู้จักตนเอง	3.37	.73	ปานกลาง	4.41	.36	ดี	6.46 *
การดูแลตนเองด้านร่างกาย	3.31	.69	ปานกลาง	4.23	.53	ดี	7.10*
การเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสม	3.12	.57	ปานกลาง	4.22	.35	ดี	7.88*
การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา	3.35	.68	ปานกลาง	4.20	.43	ดี	5.82*
การติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	3.37	.65	ปานกลาง	4.12	.46	ดี	5.09*
การพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม	3.27	.67	ปานกลาง	4.01	.58	ดี	4.90*
การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.15	.74	ปานกลาง	3.98	.54	ดี	6.19*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.27	.53	ปานกลาง	4.16	.27	ดี	9.76*

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ก่อนใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ป่วยโรคจิตจากสารแอมเฟตามีนมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้านคือ ด้านการพัฒนาการรู้จักตนเอง การดูแลตนเองด้านร่างกาย การเผชิญปัญหาที่เหมาะสม การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา การติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางแต่ภายหลังได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ พบว่า ผู้ป่วยโรคจิตจากสารแอมเฟตามีนมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับดี

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองก่อนและหลังได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจพบว่าผู้ป่วยโรคจิตจากสารแอมเฟตามีนหลังได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 9.76$) และรายด้านทุกด้านสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

สรุปได้ว่าผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองภายหลังได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจสูงกว่าก่อนได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05